

виробничих потужностей, їх модернізація за умови розширеного відтворення, зростання рівня інноваційності виробництва й підвищення рівня конкурентоспроможності продукції, галузей, підприємств, регіонів й держави в цілому.

ЛІТЕРАТУРА

1. Наказ МНС України Про затвердження Правил охорони праці у сільськогосподарському виробництві від 26.11.2012 р. № 1353 [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z2075-12>.
2. Аграрне право України : підручник / За ред. О. О. Погрібного. – К. : Істина, 2007. – 126 с.
3. Лисюк М. Виробнича безпека в агрокомплексі / М. Лисюк // Охорона праці і пожежна безпека. – 2013. – № 7. – С. 40-45. – Бібліогр.: 5 назв.
4. Методичні рекомендації щодо розрахунку рівня економічної безпеки України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.me.gov.ua

УДК 658.15.001

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ І ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ

Христенко О. О., студентка групи Б 5/1

Науковий керівник – д-р екон.наук, професор Вишневська О. М.

Миколаївський національний аграрний університет

У період глобалізаційних змін усі суб'єкти макросередовища запроваджують заходи з метою мінімізації ризиків, які утворюють різні типи загроз. Нехтування фінансовою безпекою може призвести до негативних соціально-економічних наслідків, депресивного стану галузей економіки, зростання рівня імпортої залежності, банкрутства суб'єктів ринку тощо. Саме тому актуальним на часі є гарантування передумов до забезпечення фінансової безпеки господарюючих суб'єктів.

Сучасні умови господарювання суб'єктів аграрного бізнесу характеризуються нестабільністю й невизначеністю, що призводить до зростання економічних та фінансових ризиків. Ситуація, що склалася в аграрному секторі країни, порушує надзвичайно актуальну проблему – формування фінансової безпеки аграрних підприємств.

Питання формування фінансової безпеки аграрних підприємств присвячено наукові праці вітчизняних і зарубіжних вчених, з-поміж яких: Бланк І.А., Демченко І.В., Ключник А.В., Костирко А.Г., Малік М.Й., Саблук П.Т., Сахацький М.П., Стецюк П.А., Сухоруков А.І., Танклевська Н.С., Ушкаренко Ю. В., Шлемко В.Т., Шматковська Т. О. та інші.

Фінансова безпека як системна категорія характеризується власними принципами, функціями, об'єктами та суб'єктами. Фінансова безпека суб'єкта підприємництва є невід'ємною складовою фінансового

менеджменту підприємства та повинна бути реалізована у системі певних правил та прийомів, що не тільки характеризують її загальні риси функціонування та впровадження, але й відповідають сучасним умовам господарювання [1].

Обумовлено, що об'єктом фінансової безпеки виступають майно та активи підприємства (у тому числі нематеріальні активи та позабалансові), операції залучення фінансових ресурсів та їх використання (відносини позики, розрахункові операції, резервування, лімітування, нормування запасу оборотних коштів, утворення доходів та прибутків), види діяльності підприємства та позиціонування його у бізнес-середовищі.

Виявлено, що суб'єкти фінансової безпеки – діючі індивіди, що прями чи опосередковано впливають на її формування: керівники, менеджери, працівники підприємства, а також страхові, бюджетні, банківські установи й організації тощо.

Одним із основних напрямів забезпечення фінансової безпеки є протидія загрозам [3].

Обмовлено, що основними загрозами фінансової безпеки аграрних підприємств є: непрозорі механізми формування цін на сільськогосподарську продукцію, що деформує кон'юнктуру ринку; недостатня кількість практик розвитку інтеграційних відносин та співпраці вітчизняних підприємств з суб'єктами фінансово-кредитної системи, що своєю чергою, породжує ризики виникнення неплатоспроможності.

Забезпечення фінансової безпеки аграрних товаровиробників здійснюється, в основному, за власні кошти, інвестиції та державні дотації. В сучасних умовах суб'єктам господарювання необхідно розраховувати в першу чергу на внутрішні фінансові ресурси, інші відіграють регулюючу і допоміжну роль в забезпеченні фінансової безпеки товаровиробників.

Отже, фінансова безпека – складна комплексна категорія, що утворює систему реагування та протидії загрозам зовнішнього та внутрішнього середовища. Проблема формування фінансової безпеки підприємств посилюється за умова низького рівня ліквідності галузі, складності доступу підприємств до вільних фінансових ресурсів. З огляду на це, виникає необхідність забезпечення фінансової безпеки підприємств. Гарантування фінансової безпеки полягає у необхідності застосування системного підходу, який передбачає формування механізму управління фінансовою безпекою як за рахунок внутрішніх так і зовнішніх важелів

ЛІТЕРАТУРА

1. Бровко Л. І. Фінансове прогнозування в системі фінансового забезпечення сільськогосподарського підприємства / Л. І. Бровко, О. А. Чепіга // Ефективна економіка. – 2015. – № 11. – С. 43.
2. Воробйов Ю. М. Фінансова безпека організацій рекреаційної сфери / Ю. М. Воробйов, О. Г. Блажевич // Науковий вісник: фінанси, банки, інвестиції. – 2010. – № 2 (7). – С. 12-19.

3. Мікуліна М. О. Фінансова безпека розвитку сільськогосподарських формувань / М. О. Мікуліна, Ю. В. Скрипник // Вісник Сумського національного аграрного університету. Серія "Фінанси і кредит". – 2007. – № 2. – С. 132-137.

УДК 658.7

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ І ОСОБЛИВОСТІ ЛОГІСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Човага С. В., студент групи Б 5/1

Науковий керівник – д-р екон.наук, професор Вишневська О. М.

Миколаївський національний аграрний університет

Розвиток аграрного сектора потребує залучення додаткових резервів з метою розширення виробничих потужностей підприємств, зберігання, переробки й транспортування сільськогосподарської продукції.

Саме логістика дозволяє зв'язати економічні інтереси виробника продукції та її споживача. В умовах ринку, у міру виникнення і розвитку нових організаційних форм, що реалізують процеси руху товару, все більшого значення набувають інтеграційні форми управління та координації, забезпечення логістичних процесів взаємодії підприємств-виробників, споживачів, посередників, складів і транспорту.

Застосування логістики на підприємстві має здійснюватись системно. Сьогодні виділяють чотири послідовні стадії розвитку логістичних систем.

Перша стадія розвитку логістики має такі характерні риси: підприємства працюють на основі виконання змінно-добових планових завдань; форма управління логістикою найменш удосконалена; сфера дій логістичної системи пов'язана тільки з організацією збереження готової продукції та її транспортуванням.

Система діє за принципом безпосереднього реагування на щоденні коливання попиту та проблеми в процесі розподілення продукції. Робота системи логістики на цій стадії її розвитку на підприємстві оцінюється величиною частки витрат на транспортування та інші операції по розподілу продукції у загальному прибутку підприємства.

На другій стадії розвитку контроль системи логістики розповсюджується на функції: обслуговування замовника; обробка замовлень; збереження готової продукції на підприємстві; управління запасами готової продукції; перспективне планування роботи системи логістики.

З метою виконання цих завдань використовуються комп'ютерні програми, однак відповідні інформаційні системи не відрізняються, як правило, високою складністю.